

ποι τοιαῦτα ἀφελίμῃ (Θ) ἀλλὰ καὶ μείζονα αὐτῷ τὸν πλεῖστον τ' ἀρετῆς εἰργάσατο (καὶ γὰρ πλεῖον (Θ) μετὰ ταῦτα ἀπὴλαισε παρρησίας, ἅτε καὶ ψοφρότερον ἀγωνισάμην (Θ) ἀγῶνα. εἰ γὰρ ὁ ποσῶντα παθῶν εἰδὲν ἠδίκηθη). Ἐπαθῶν εἰ πᾶσα ἀνθρώπων, ἀλλὰ πᾶσα εἰ πάντων ἀνθρώπων πονηροτέρου δαίμονος, τίς ἔξει λοιπὸν ἀπλογίαν τ' λεγόντων ὅτι ὁ δεῖνα με ἠδίκησε καὶ παρέβλαψεν; εἰ γὰρ ὁ διάβολος (Θ) ὁ ποσῶντης γέμων κακίας, πάντα αὐτῆς κινήσας τὰ ὄργανα καὶ πάντα ἀφείσας τὰ ἔελη, καὶ ὅσα ἴσῃ ἐν ἀνθρώποις κακὰ, μὴ πολλῆς τῆς ὑπερβολῆς, καὶ εἰς τὸ σῶμα κενώσας, εἰδὲν τ' ἀνδρα ἠδίκησεν, ἀλλ' ὅπερ ἔφλω καὶ μάλλον ὠφέλησε, πῶς δυνήσονται τινες τ' δεῖνα, καὶ τὸν δεῖνα αἰτιάσασθαι,

abstulit (quanquam tot tantaq; abstulisset) sed etiam maiores ei divitias virtutis comparavit. Etenim maiore deinceps fruebatur fiducia, quippe difficiliori quoq; certamine perfunctus. Quod si is, qui tanta perpeffus est, detrimenti nihil accepit, ac perpeffus nō ab homine, sed à damone omnib. hominib. nequiore: quid excusationis deinceps habebit quisquam eorum, qui dictitant: Ille mihi damnum aut detrimentum attulit? si enim diabolus tanta refertus improbitate, omnib. missis telis, omnibus malis, quæ in hominib. erant, magno cū excessu & in familiam iusti illius, & in corpus congestis, nihil viro obfuit, sed ut dixi. potius etiam profuit: qui poterunt quidam hunc aut illum accusare, quasi alter ab altero,